

JE DIEPSTE
VERLANGEN
IS JE STERKSTE
PUNT

Wie denkt dat hij doodmoe wordt van het geven van gastcolleges aan studenten en buitenstaanders, trainingen, lezingen, workshops en seminars heeft het mis. Prof. dr. Paul de Chauvigny de Blot S.J., nog maar een jaar geleden op 82-jarige leeftijd benoemd tot hoogleraar Business Spiritualiteit op Nyenrode, krijgt er juist energie van. "Ik begeleid eveneens studenten bij hun onderzoeken en scripties, maar allemaal op verzoek, ik heb geen vast curriculum. Vanaf september leid ik ook een zeven maanden durende unieke masterclass business spiritualiteit, die begint en eindigt met drie dagen retraite. Om tot zelfkennis te komen en spirituele ervaring op te doen. Verder is er elke maand een ontmoeting van drie dagen."

Op weg naar zijn kamer wordt duidelijk dat Paul de Blot, zoals hij zich het liefste noemt, nog veel meer doet. Ineens zegt het kind in de jezuïetenvater met glimmende ogen: "Ik heb pas zelf een vliegtuig gevlogen." Het vrijheidsgevoel in de hemel is hem in alle opzichten lief. Even later haalt hij zijn lidmaatschapskaart van circus- en clownstheater Esterella uit zijn zak. "Ignatius, de stichter van onze orde, ging als iemand ziek was met zijn verbrijzelde been dansen. Eigenlijk was hij een grasjas. Daarom heb ik een theateropleiding gevolgd en ben ik beroepsclown geworden. Ik ben nu bezig met buikspreek, wat me in mijn werk met allochtonen van pas komt." De Blot is in deeltijd al bijna dertig jaar pastoraal werker in een ziekenhuis in Amstelveen en van Indonesische studenten in Duitsland. In Indonesië is hij actief als bedrijfsadviseur en gastdocent. "Ik werk nog steeds, maar dat kan alleen omdat Nyenrode het toestaat en ik hier mijn wortels heb." Hij is al 27 jaar verbonden aan de zakenuniversiteit. In 1979 kwam ik hier als campusmoderator en gastdocent interculturele communicatie, organisatievernieuwing en uiteindelijk exportmanagement. Ik woonde destijds bovenin het kasteel, al die gebouwen waren er nog niet. De studenten waren militaire veteranen die twee jaar hard moesten werken om in het bedrijfsleven verder te kunnen gaan." Drie jaar geleden is De Blot op Nyenrode gepromoveerd op het proefschrift 'Vernieuwing van organisaties in een chaotische omgeving door vernieuwing van de mens'. Lachend: "Toen was ik 79 jaar. Mijn dissertatie ging over spiritualiteit, maar dat kon ik nog niet zo noemen. Het is een casestudie, die een periode van 500 jaar beslaat en de evolutie van de vernieuwing van het bedrijfsleven laat zien. Mijn onderzoek heeft zestien jaar geduurd. Veel gegevens waren in de oorlog verloren geraakt. Er bleef één bron over: de Jezuïeten Orde. Die zit over de hele wereld en heeft sinds de zestiende eeuw, toen Ignatius begon met door bedrijven gesteunde gratis universiteiten en en colleges, een symbiotische samenwerking met het bedrijfsleven. Omdat de kerk niet in geldzaken was geïnteresseerd, is er nooit eerder een studie naar dit onderwerp gedaan. Uiteindelijk heb ik, op een verhalende manier, een standaard- of levenswerk van 3000 pagina's geschreven en in tien delen uitgebracht."

Studies

"Nadat ik met de geallieerden had gevochten en vijf jaar in een Japans concentratiekamp in Indonesië had gezeten, heb ik chemische technologie gestudeerd en meegeholpen aan de opbouw van Indonesië. Na de bom op Hiroshima waren mijn ogen opengegaan en ben ik jezuïet geworden. Daarvoor was ik niet echt religieus." Hij volgt, naast zijn werk als leraar aan scholen en universiteiten, een jarenlange jezuïetentraining en pakt intussen de ene na de andere studie op. Die hij ook allemaal afmaakt. "Doordat de situatie steeds veranderde werd ik telkens op een ander niveau ingezet. Elke keer moest ik me via een nieuwe studie voorbereiden, want jezuïeten eisen dat je een vakman bent in elke taak die je aanvaardt. Ik heb atoomfysica gedaan en tegelijk theologie. Toen ik klaar was zeiden ze dat ze genoeg fysicamensen hadden en vroegen ze of ik politicologie kon doen. Ik werd uiteindelijk hoogleraar en daarnaast docent in het Indonesische leger. Dat laatste gaf me de macht meer voor de mensenrechten te doen. Ik heb veel mensen vrij kunnen krijgen door de goede relaties die ik in het leger had. Alle hoge officieren hadden les van me gehad en dus kon ik een beroep doen op hun menselijkheid. Ignatius zei het al: 'Maak je vijanden tot je vrienden, leer van hen, dan kun je veel energie

Prof. dr. Paul de Chauvigny de Blot S.J. Lic.Ph. (1925) is hoogleraar Business Spiritualiteit aan de Nyenrode Business Universiteit in Breukelen. Als business consultant en gastprofessor (business en psychologie) werkt hij in Jakarta-Semarang, Indonesië. Verder is De Blot pastoraal werker voor Indonesische studenten in Nederland en Duitsland en allochtonen in Noord-Holland en is hij ziekenhuiskapelaan. In 2004 is hij op Nyenrode gepromoveerd op de dissertatie 'Vernieuwing van organisaties in een chaotische omgeving door het vernieuwen van mensen'. Tussen 1947 en 1984 heeft prof. De Blot chemische technologie, oosterse cultuur, filosofie, gelijktijdig fysica en theologie, politicologie en psychologie gestudeerd. Hij werkte onder meer als onderwijzer, pastoraal werker bij de marine en op Nyenrode als campusbeheerder, communicatietrainer en gastdocent. Prof. dr. De Blot geeft gastcolleges, workshops en seminars op verzoek. Voor meer informatie: pauldeblot@speakersacademy.nl

besparen" Doordat de jezuiten de lat onbereikbaar hoog leggen is er onder degenen die dat aankunnen een overcapaciteit aan kennis ontstaan. "Dat maakt dat we als team flexibel zijn."

Paul de Blot is in zijn element. Hij geeft eigenlijk een gastcollege. "Deskundigheid en kwaliteit zijn onmisbaar. Als je die twee dingen niet hebt, kun je nooit bezielt zijn. Pas wanneer je bezieling hebt kun je als leraar of ondernemer iets overbrengen op je leerlingen of je personeel. Het fiasco van deze tijd is dat alles wordt verknipt in kleine stukjes. Als een verpleegkundige vakkundig is en vol bezieling een patiënt helpt, werkt dat therapeutisch. De patiënt voelt zich beter en geeft dankbaarheid terug. Tegenwoordig helpen te veel verschillende verpleegkundigen de patiënt. Allemaal voeren ze hun eigen taak uit, maar niemand voelt zich verantwoordelijk, waardoor ook vakkundigheid en de bezieling verdwijnen. Het gevolg is frustratie aan beide kanten." Het wordt tijd dat deskundigheid en bezieling terugkomen. En plezier. De Blot is niet voor niets clown geworden. Ook al vechten de kinderen of heb je schulden, er zijn volgens hem altijd momenten waarvan je geniet. "Dat moet het uitgangspunt zijn van je inspiratie. Volgens Ignatius is wat je het diepste verlangt, je sterkste punt. Dat is de kracht van je spiritualiteit. Veel mensen weten niet wat hun diepste verlangen is. Dan weet ik het ook niet, maar ik help ze wel het te ontdekken. Ik vraag waarin ze plezier hebben, wat ze graag doen, wat de rode draad is. Ik trek dat ook door naar het bedrijfsleven, zodat iemand leert herkennen of hij wordt afgestoten en beter een nieuwe onderneming kan beginnen of juist wordt opgenomen en naar binnen kan gaan."

Machine-onderdeel

Leiderschap is een belangrijk gesprekstema. "De mens is een geolied machineonderdeel, dat moet blijven lopen. Versleten? Een nieuw onderdeel erin. Klaar. Die mens is niet vrij, is een robot. Echt leiderschap is wanneer je vrij bent van verslavingen, zoals de zucht naar geld en macht, en de ander kunt vrijmaken. Met andere woorden: in een onderneming moet iedereen leiderschapskwaliteiten hebben. De top moet zorgen voor visie, bezieling en inspiratie en de vakkundigheid overlaten aan de vakmensen. Die moeten zelf beslissingen en dus verantwoordelijkheid nemen. Dat is coöperatief leiderschap. Als iedereen bezielt is krijg je creatieve krachten die zorgen voor innovatie. Dat levert meer arbeidsvreugde, grotere prestaties en uiteinde-

Pas wanneer je **bezieling** hebt kun je als leraar of ondernemer iets **overbrengen** op je leerlingen of je personeel.

lijk meer winst op. Die moet je vooral zien als een beloning, want als winst je enige doel is raak je verslaafd en ben je niet meer vrij." Even later betoogt De Blot dat waarden op spiritueel niveau overal ter wereld anders zijn en soms zelfs tegengesteld. "Verschillen moet je overstijgen, die moet je ruimte geven. Je moet elkaars anders zijn eerbiedigen. Er moet sprake zijn van wederkerigheid, nooit van eenrichtingsverkeer. Daarom ben ik tegen de manier waarop de kerk aan caritas doet. "Arme drommels, Ik help jullie wel, ik ben rijk, ik heb macht". Dat is vernerend en daarom werkt ontwikkelingshulp vaak averechts." Paul de Blot zet zijn betoog kracht bij met praktijkvoorbeelden uit de periode dat hij, vaak onder zeer slechte omstandigheden, vastzat in het jappenkamp. Toch kijkt hij niet met bitterheid terug. "Dat was mijn beste leerschool. Het gekke is dat ik vijand was van de Japanners, maar als jezuïet naar Japan wilde. Dat is op het zijnsniveau je tegenstellingen overstijgen. De stoere mannen in het kamp gingen het eerst dood. Hun stoerheid was niet bestand tegen het Japanse eerd en de honger. Ze waren verslaafd aan hun kracht, macht en rijkdom. Ik zat in een groep van drie gevangenen, met een niet-godsdienstige jonge arts en een overgodsdienstige katholieke jurist die een Latijnse bijbel bij zich had. We waren vrienden. Wie geen vrienden ging snel dood. We namen verantwoordelijkheid en zorgden voor de zieken, de stervenden. Hun ogen vol dankbaarheid vergeet ik nooit. Ik ben er rijker van geworden. Dat is wederkerigheid. Van de arts kreeg ik les in anatomie, fysiologie. De jurist leerde me Latijn. Van mij leerden ze, ik was in opleiding voor biochemicus, het onttraadselen van de vitamines. We waren open naar de toekomst toe. De rest dacht aan het verleden en kwijnde weg. Je moet zorgen dat je blijft leren. Ik woon zelfstandig in een verzorgingstehuis in Nijmegen, maar veel mensen die daar binnenvallen zijn waardeloos geworden, omdat er geen beroep meer op hen gedaan wordt. Eigenlijk horen ze daar niet thuis. Ze zouden nog kunnen werken, maar dat mag niet meer." Lachend: "Ik ben hoogleraar geworden na de pensioenleeftijd, ze kunnen mij dus nooit met pensioen sturen." 🍷

"Mensen weten niet wat zij willen, maar zijn bereid door de hel te gaan om het te krijgen"
– Don Marquis –

IGNATIUS

Ignigo Lopez de Loyola (24 december 1491 - 31 juli 1556), beter bekend als Ignatius van Loyola, was de eerste 'generaal' van de mede door hem in 1539 - als onderdeel van de Contrareformatie - opgerichte Sociëteit van Jezus (Jezuiten). Hij werd in 1622 heilig verklaard door paus Gregorius XV. De zoon van een Spaanse edelman leidde een losbandig leven, maar kwam tot inkeer nadat een kanonskogel zijn beide benen verwondde. Na zijn herstel ondernam hij in 1534 met zes anderen vanuit Parijs een pelgrimsreis naar Palestina. Loyola werd in 1537 in Venetië tot priester gewijd. In Loyola, Spaans Baskenland, zijn op zijn geboorteplek een klooster en een kerk gebouwd, waarnaar bedevaarten worden ondernomen. Ignatius preekte een verregaande gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift, de geloofswaarden en de kerkelijke hiërarchie. Jezuiteten staan bekend om hun retraites. Hiervoor komen mensen bij elkaar om onder leiding van een priester conferenties en meditaties bij te wonen. Ze handelen voornamelijk over de zin van het menselijk leven. Jezuiteten zijn vrijwel zonder uitzondering kritische intellectuelen, die overal in de samenleving werken en als individuen geen blad voor de mond nemen.